

Zakon o postupku prekida trudnoće u zdravstvenoj ustanovi predviđa da postojanje uslova za prekid trudnoće utvrđuje i etički odbor, u slučajevima kada je navršena 20. nedelja trudnoće.

Izuzetno, prekid trudnoće može se izvršiti i ako se na osnovu medicinskih indikacija utvrdi da se na drugi način ne može spasiti život ili otkloniti teško narušavanje zdravlja žene, ako se na osnovu naučno-medicinskih saznanja može očekivati da će se dete roditi sa teškim telesnim ili duševnim nedostacima, kao i ako je do začeća došlo izvršenjem krivičnog dela – silovanje, obljuba nad nemoćnim licem, obljuba nad maloletnim licem, obljuba zloupotrebom položaja, zavođenje i rodoskrnavljenje.

Postojanja uslova za prekid trudnoće utvrđuje: od navršene desete nedelje trudnoće – lekar specijalista akušerstva i ginekologije zdravstvene ustanove, od desete do dvadesete nedelje – konzilijum lekara odgovarajuće zdravstvene ustanove, a posle navršene dvadesete nedelje trudnoće – etički odbor zdravstvene ustanove.

Etički odbor Kliničkog centra Srbije danas broji 11 članova među kojima je i sveštenik SPC. Očigledno je, da prema gore navedenoj odredbi, imenovanje sveštenika SPC nema opravdanje u zakonu.

I odredba u članu 5 Zakona o zdravstvenoj zaštiti dece, trudnica i porodi-lja³³⁵ koja utvrđuje obavezu lekara da o prekidu trudnoće obavesti RFZO izazvala je oštru reakciju javnosti.

6.4. Tajnost prepiske.

Ustav Republike Srbije u članu 41 garantuje pravo na tajnost pisama i drugih sredstava komuniciranja, a odstupanja su dozvoljena na osnovu odluke suda i ako je to neophodno radi vođenja krivičnog postupka ili zaštite bezbednosti Republike Srbije, na način predviđen zakonom. Mešanje države u tajnost prepiske i druge vidove komuniciranja može biti samo privremeno. Na žalost, ustavna odredba ne predviđa da mere kojima se zadire u tajnost komuniciranja moraju biti neophodne u demokratskom društvu. Ipak, Ustavni sud, pozivajući se u svojoj odluci³³⁶ na član 8 EKLJP kao i na praksu ESLJP uvodi ovaj standard u naš pravni sistem.

Rešenja sadržana u zakonima koja su regulisala i koja regulišu oblast praćenja komunikacija poslednjih godina predmet su brojnih polemika. U 2012. godini Ustavni sud je doneo odluku kojom je proglasio neustavnim odredbe Zakona o Vojnobezbednosnoj agenciji i Vojnoobaveštajnoj agenciji, koje su predviđale da direktor Vojnobezbednosne agencije ili lice koje on ovlasti može, bez prethodne odluke suda, odrediti primenu posebnih postupaka i tajnog prikupljanja podataka koji se između ostalog odnose na tajni elektronski nadzor komunikacija i informacionih sistema, odnosno praćenje komunikacija. Ustavni sud je potvrdio da je odluka suda jedini ustavni osnov za ograničenje prava na tajnost pisama i drugih sredstava komunikacije.

Pod pojmom „praćenje komunikacija“ podrazumevaju se podaci o tome ko je, sa kim, koliko dugo i odakle razgovarao, bez uvida u sadržinu ostvarene komunikacije.